

**Mál nr. 101/2025**

**Nafn málskotsaðila (M)**

**Nafn varnaraðila (V)**

**Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.**

**Skráningarnúmer ökutækis (A)**

### Sönnun tjónsatviks.

#### **Gögn.**

1. Málskot móttakið 11. mars 2025 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf M dags 14. mars 2025 ásamt fylgiskjali.
3. Bréf V dags. 10. apríl 2025 ásamt fylgiskjölum.
4. Viðbótarathugasemdir M dags. 13. apríl 2025.
5. Viðbótarathugasemdir V dags. 14. apríl 2025.

#### **Málsatvik.**

Samkvæmt málskoti varð bifreiðin B, sem er í eigu M, fyrir grjótkasti frá bifreiðinni A er henni var ekið fram úr B á þjóðvegi 1, nánar tiltekið í Lögmannsbrekku við Litlu kaffistofuna, hinn 14. febrúar 2025. Hafi atvikið valdið skemmdum á framrúðu B. Hafi M gefið vel í til að ná skráningarnúmeri A og hafi hann einnig ekið samsíða A og reynt með handahreyfingum að gera ökumanni hennar viðvart um atvikið. En ekki sé víst að ökumaður A hafi áttað sig á því. Enginn vafi sé á því að notkun A, er henni var ekið langt yfir hámarkshraða fram úr B, hafi valdið tjóni á B. Telur M þá frásögn sína, og konu sinnar sem verið hafi farþegi í B, trúverðuga. Þau hafi tilkynnt um tjónið og þá m.a. gefið upp skráningarnúmer A en óumdeilt sé að hún hafi verið á vettvangi. V, sem sé vátryggjandi A, hafi hins vegar hafnað kröfu hans á grundvelli þess að ósannað væri að tjón á B yrði rakið til notkunar A. M mótmælir þeirri afstöðu og vísar til þess að um hlutlæga ábyrgð samkvæmt 1. mgr. 4. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjatrýggingar sé að ræða. Teljist atvikið ósannað þrátt fyrir vætti ökumanns og farþega í B hljóti sönnun um tjón sem þetta að vera nánast ómöguleg, enda sjái M ekki hvernig frekari sönnunarfærsla geti átt sér stað. Það geti þá varla verið skilyrði bótaskyldu í málum sem þessum að tjónvaldar verði varir við grjótkast, enda séu fæstir ökumenn að horfa aftur fyrir sig eftir grjótkasti. Vísar M til úrskurðar nefndarinnar í máli nr. 224/2000 og Hæstaréttardóms í máli nr. 93/1963 máli sínu til stuðnings. Kemur þá fram í málskoti að telji nefndin ástæðu til skýrslutöku af M og sambýliskonu hans megi koma því við.

Í bréfi V og viðbótarathugasemdum þess kemur fram að sonur eiganda A hafi ekið bifreiðinni umrætt sinn og því sé ekki mótmælt að hann hafi verið á umræddum stað á þeim tíma sem um ræði. Eigandi hennar geti þó ekki með neinum hætti staðfest að steinn hafi skotist undan A. Þrátt fyrir að A hafi verið á vettvangi sé algerlega ósannað hvenær tjón varð á framrúðu B, en það hvíli á M að sýna fram á tjón sitt og örsök þess. Sú sönnun hafi ekki tekist, en t.a.m. liggi hvorki fyrir yfirlýsing óhlutdrægs vitnis né myndbandsupptaka af atvikinu. Jafnvel þó sýnt væri að tjón hefði orðið á B á umræddum tíma sé þá alls ósannað að það verði rakið til notkunar A en ekki annarrar bifreiðar enda hafi verið talsverð umferð um svæðið. Sé því ósannað að skilyrði bótaskyldu séu fyrir hendi.

Í viðbótarathugasemdum M eru gerðar athugasemdir við að V sé í raun að saka M um lygar og tilraun til tryggingasvika og sé aðdróttunum í þá veru harðlega mótmælt. Sé enda fjarstæðukennt að ætla honum og konu hans þann samverknað að aka um með laskaða framrúðu og leita að „fórnarlambi“ sem krefja eigi um bætur vegna þess. Áréttar M þá fyrri röksemdir sínar.

#### **Álit.**

Hvað varðar hugsanlega bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A hjá V þá lýtur ágreiningur aðila að því hvort sýnt sé að tjón á B megi rekja til notkunar A en sönnunarbyrði þess hvílir á M. Rétt er að taka fram að munnlegur málflutningur eða skýrslutökur eiga sér ekki stað fyrir nefndinni, heldur gera samþykktir hennar ráð fyrir því að aðilar leggi sjálfir fram eins ítarleg gögn og unnt er til stuðnings málflutningi sínum.

Óumdeilt er að A og B óku eftir Suðurlandsvegi til austurs. M byggir á því að A hafi tekið fram úr B, á miklum hraða og við það hafi steinn skotist undan A og á framrúðu B. Engin frekari gögn, s.s. vitnaframburðir, ljósmyndir eða myndbandsupptökur hafa verið lagðar fyrir nefndina framangreindu til stuðnings. Þrátt fyrir að M hafi, samkvæmt lýsingu hans í málskoti, veitt A eftirför í kjölfar atviksins

verður þá ekki séð að ökumenn hafi átt einhver samskipti um það. Það að A og B hafi verið á sömu leið á sama tíma telst ekki fela í sér nægilega sönnun þess að tjón á B megi rekja til notkunar A, og er þá einnig litið til þess að um fjölfarna leið er að ræða.

Er það því samkvæmt framansögðu mat nefndarinnar að ekki hafi verið nægilega sýnt fram á að tjón á B megi rekja til notkunar A. Verður M á grundvelli almennra sönnunarregla skaðabótaréttar að bera hallann af þeim sönnunarskorti og er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans.

**Niðurstaða.**

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 12. maí 2025.  
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir